

[Marie Antoinette von Lowzow.]

for det offentlige derved, at hjemmehjælpen jo er langt billigere end ophold på hjem eller hospital.

Hertil kommer desuden den psykologiske betydning for den enkelte af at kunne blive i sit eget hjem. Jeg tror i og for sig ikke, man kan overvurdere betydningen heraf for den enkeltes tilfredshed og lykke. For de enkelte, for hende eller for ham, repræsenterer hjemmet — i alt fald for uendelig mange af dem — et koncentrat af deres liv og deres minder, alt, hvad der er dyrebart for dem, og det ville være meget pinagtigt for dem at skulle ophæve hjemmet eller forlade det.

Når dette er sagt, kommer imidlertid spørgsmålet om lovens økonomiske byrde, og her rejser sig en række spørgsmål, som ikke umiddelbart bliver besvaret gennem lovforslagets bemærkninger og det socialpolitiske udvalgs indstilling. Man må spørge, om denne 10 pct.s forhøjelse af rådighedsbeløbet virkelig er nødvendig. Kan ordningen ikke finansieres gennem det nuværende rådighedsbeløb uden at gå nogen for nær? Eller vil en anden og mindre forøgelse af rådighedsbeløbet være tilstrækkelig? Alle disse spørgsmål bør nøje belyses gennem et udvalgsarbejde, før man tager endelig stilling til dem.

Til slut skal jeg gentage, at mit parti ser med stor sympati på hjemmehjælpsordningen som sådan og kan tilsige lovforslaget en hurtig behandling.

Else Zeuthen: På det radikale venstres vegne kan jeg sige, at også vi ser med stor sympati på lovforslaget om at give kommuner tilladelse til at oprette ordninger med hjemmehjælp til ældre. Det er for os klart, at man herved tilgodeser et stort behov hos mange gamle, svagelige mennesker, der har svært ved at klare sig selv, og som alligevel gerne vil forblive i deres hjem, og samtidig er der ikke tvivl om, at det offentlige vil kunne spare ikke ubetydelige beløb, fordi disse ældre mennesker og invaliderentydere lettere vil kunne udskrives fra hospitalerne, hvis pladser er meget dyre, og ikke i så stor udstrækning behøver at søge til alderdomshjemmene, hvor deres forsørgelse også i de fleste tilfælde vil blive langt dyrere end en hjemme-

hjelpsordning. I denne forbindelse kan jeg henvide til, at der er kommet udtalelser fra visse kommuner om, at man har opnået store besparelser ved indførelse af husmoderafløserne.

Jeg vil gerne fremhæve en yderligere fordel ved den foreslåede ordning, nemlig de arbejdsmuligheder, den åbner for en række kvinder, som ellers har vanskeligt ved at finde beskæftigelse; dette arbejde giver tilmed gode muligheder for deltidsbeskæftigelse, noget, der netop er behov for hos mange kvinder, som er enlige forsørgere. Denne hjælp til gamle og svagelige stiller imidlertid ikke helt små krav til sine udøvere, hvis den skal være effektiv. Den kræver huslig dygtighed, fordi det nødvendige arbejde skal udføres på forholdsvis kort tid, den kræver en god hukommelse, elskværdighed og medmenneskelig forståelse, for at hjemmehjælperens besøg også på anden måde kan blive til opmuntring for dem, der skal hjælpes. Hjemmehjælperen bør ligeledes kunne se, om der i enkelte tilfælde er grund til at tilkalde læge.

Spørgsmålet om at yde 10 pct. af rådighedsbeløbet forekommer os ikke urimeligt, men vi vil gerne være med til at drøfte det nærmere i udvalget, og en anden ting, jeg også gerne vil drøfte nærmere, er spørgsmålet om de små formueejeres betaling for hjemmehjælp.

I øvrigt kan jeg blot sige, at mit parti vil give tilsagn om velvilligt at medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Gøting: Retsforbundet kan helt acceptere det foreliggende lovforslag. Ved første øjekast kan det ganske vist se ud, som om det drejer sig om yderligere belastning af det offentlige budget, idet der er tale om en forhøjelse af det rådighedsbeløb, som kan anvendes til ydelse af personlige tillæg. Efter mit skøn og ifølge den højtærede socialministers udtalelser er der imidlertid tale om betydelige besparelser ikke på ét, men på flere områder. Det vil i udstrakt grad kunne undgås at anbringe ældre mennesker på alderdomshjem, når man i stedet gør det muligt for dem via den foreslåede hjemmehjælp at forblive i deres hjem. I mange tilfælde vil indlæggelse på sygehus kunne undgås, såfremt det blot drejer sig om personer, der på grund af svagelighed, men